

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vin. za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krona, za štetri leta 2 kroni, katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovina“ v Celju.

Poziv na prebivalstvo dežele Štajarske!

Dne 26. junija t. l. so se dogodili v obširnih okoliših na Spodnjem Štajarskem silni nenavadni naliivi, kateri so v raznih krajih, posebno v sodnijskih okrajih Konjice, Šoštanj in Slovenj-Gradec povzročili veliko nadlogo in stisko.

Deroče vode, katere so daleč čez bregove stopile in pri katerih se je več ljudij ponesrečilo, povzročile so v teku nekoliko ur veliko škodo pri hišah, vodnih napravah, mostovih in pri cestah, ter pri zemljiščih in raznih nasadih.

Hudo zadeti posestniki so prišli ob vsa sredstva in so brez tolažbe, kajti povodenj razdejala jim je vse obrtne vire zaslужka, pokončala pričakovano letino, travnike in polja.

Sedaj je le mogoče samo primeroma presoditi povzročeno škodo na stotisoče kron; veliko družin je prišlo v hudo stisko in nadlogo!

Pri tej veliki nesreči je lastna moč začetih ljudij brezuspešna in usahnejo lokalni pomožni viri.

Vsi morajo podpirajoč vzajemno sodelovati, da se zamore ponesrečenim ljudem jako potrebna pomoč hitro in zdatno podeliti!

Jaz ukrenem torej, da se ima za polajšavo po tej povodni povzročene nadloge prirediti javna nabira milodarnih daril v celi deželi, in se nadjam, da se bode prebivalstvo dežele Štajarske, katero je lansko leto težko skušanim domačinom na Gornjem Štajarskem dokazalo požrtvovalno ljubezen do bližnjega, tudi pri tem povodu spomnilo siromakov z delotvorno skrbjo.

Milodarna darila se bodo sprejemala v prezidijalni pisarni c. kr. namestništva, kakor tudi c. kr. okrajnih glavarstvih in županstvih v Gradcu, Mariboru, Celju, Ptuj in takoj odposlala za določeni namen.

Gradec, dne 3. julija 1900.

C. kr. namestnik: Clary m. p.

Celjski magistrat „popravlja“.

Marsikako abnormalnost ukrenil je že celjski magistrat. Od nenavnadnega do smešnega pa je samo eden korak. Naj bi uganjali mestni očetje izvenredne smešnosti med seboj v posvetovalni dvorani, le v javnost naj ne silijo.

Toda ravno v tem kažejo svojo slabost ali pa — hudobnost, da hočejo slišati o sebi govoriti in videti o sebi kaj tiskanega.

V „Südsteirische Post“ čitamo od srede popravek celjskega magistrata s podpisom župana Stigerja v zadevi g. Majdičevega darila mestnim revežem. „Popravek“ seglasi: „Sklicavaje se na § 19 tiskovnega zakona se prosi, notico „Mestna občina in njeni reveži“ v št. 49 „Südste. Post“ z dne 20. junija 1900 tako popraviti, da je zavrnil občinski zastop darilo 200 kron lastniku železne trgovine „Merkur“, g. Peter Majdiču, ker se je iz meščanstva(?) nasprotno nabralo 400 kron, ki so se naklonili celjskim ubožcem pod pogojem, da se g. Majdiču njegovo darilo 200 kron vrne. Nabiranje in pogoji so se s tem utemeljili, da je bilo po mnenju prosilcev(!) darilo g. Majdiča povodom ustanovitve podjetja, ki se je ustanovilo proti gospodarskim nacionalnim(?) koristim mesta Celja, kar je slovensko

časopisje pogosto na razumljiv način povdarjalo, tendenciozno in nesprejemljivo. Mestni odbor je v seji dne 21. junija pritrdil temu mnenju ter sprejel sklep 200 kron zavrnil oziroma 400 kron (Rakuscha) sprejeti. Župan: Gustav Stiger.

Strmeti moramo, da se bavi avtonomna oblast s takšnimi popravki, jih podpisuje ter pošilja med ljudi. Kdor še ni vedel dosedaj za nizkotno maščevalnost nemških mogotcev v Celju, za neolikano postopanje mestnega občinskega sveta in za paševanje Rakuscha nad nemškimi „svobodnimi“ meščani, temu je napisal magistrat sam trpko samoizpoved v „Südste. Post“ z županovim podpisom.

Kaj za Boga hočejo v omenjenih vrstah popravljati? Istina je bila sledeča: Gosp. Peter Majdič je ob priliki otvoritve železne trgovine „Merkur“ v Celju podaril po 200 kron revežem celjske okolice in mesta Celja. Župan Stiger je veledušno darilo sprejel in hvaležno potrdil. Šele ko je zvedel o tem besni Rakusch, začel je strastno agitirati, da se je začelo beračenje po mestu za milodare, s katero svoto so potem nadomestili Majdičevo darilo ter mu darilo vrnili. Resnica je tedaj, da se je ta maločastni čin zgodil še le potem, ko je bilo Majdičevo darilo že nekaj dni v županovih rokah. Vse to potrdi tudi magistratni „popravek“, še več, pove tudi, da se je to zgodilo iz političnega sovraštva do g. Majdiča, oziroma do njegove železne trgovine „Merkur“. Ako pa magistrat izpove to sovraštvo z županovim podpisom, jasno nam je tudi, kako je prišlo do lanskih krvavih izgrediv.

Zelo, zelo značilno je za razmere pri celjski mestni vladi, da se storijo ednemu nezadovolj-

LISTEK.

III. Ukradeno zobovje.

(Hrvaški spisal J. E. Tomić, poslov. Silvester.)
(Konec.)

„Nesnaga črna, naj ti vrag vrat zavije!“ klela je kuharica Neža, leteč z visoko privzdigneno metlo po dvorišču.

„Prokleta ptica!“ mrmra ženin.

„Naj bi mu bil raji takoj vrat zasukal, ko sem ga dobil!“ godrnja Srečko, ker se tega pri zora sramuje. Ostaneta pa vendar Peter in Srečko na mostovžu, hoteč videti, kaj bode Neža naredila s kradljivim krokarjem. Ta je namreč tam pri letel iz vrta na dvorišče. Tam se je spustil na tla in začel premetavati in ogledovati čudno stvar, kojo si je bil pripleni. Garo bil je že več svetlih stvari odnesel, ki so pa bile manje vrednosti in katere je vedno shranil pod hlevno streho. Ko Neža vidi, kako se krokar s svojim plenom zabava na zemlji, hoče ga splašiti in jame kričati nanj; toda ptič zgrabi zobovje svoje gospodinje, poleti nekoliko korakov dalje in ga zopet spusti na zemljo, da si ga ugleda. Neža ne preveč lena, zažene se z metlo na Garo, a ta je zopet nagleji, pobere rop in poleti z njim med drugo perutnino in sicer ravno med goske. Te pa začnejo vratove stegovati in nanj sikati, tako, da se mora Garo dvigniti in nesti zobovje pod hlevno streho. Toda ni mu več manjkalo

od pol metra do strehe, kar se mu ukradeni zobi izmaknejo iz kljuna in padejo v globoko gnojnico poleg hleva, kjer se potopé. Neža zamahne z rokami in preklinja kradljivo ptico pohiti v sobo, da naznani gospodičini novo grozno nesrečo. Nikdar ni bilo misliti, da bi kdo mogel še isti dan spraviti zobovje iz gnojnice in tako tudi svatba tega dne ni bila mogoča.

Gosti so gledali cel ta prizor in ni veliko manjkalo, da niso skoraj samega smeha popokali. Saj sta se pa Sintič in Perhač sama morala tu in tam nasmejniti, ko sta videla kuharičino obnašanje. Sploh pa so bili vsi v veliki zadregi, domačini kakor tudi ženin in gosti. In kaj je bilo z nevesto? Tukaj bi bilo odveč omeniti, kaj je počela in kako se počutila; zadosti bode, ako samo povemo, da je prišla njena prijateljica k gostom in je v imenu nevestine naznanila, da se mora ženitovanje odložiti za nedoločen čas, ker je gospodična Malčika nagloma zbolela.

Kakor bi jo popihali odišli so vsi gosti, ki so že komaj čakali, nehoti biti dalje priča neizmerne zmešnjave. Mnogi izmed njih posamežno so se doma še dolgo Malčikini nepriklji; tudi celo zmeden ženin odide brez vsakega poslova od svoje neveste, katera bi itak ne bila nikogar sprejela.

Ta pripetljaj postal je po celem Zagorju predmet obče govorice in občega posmehovanja. Gospodična Malčika odloči se zato za Štajarsko,

kjer hoče nepoznana od svojega denarja živeti. Takoj drugega dne napiše list gospodu Sintiču in mu naznani, kaj namerava. Ta si skoraj za dovoljno oddahne, kajti ni imel volje vzeti ženo, katera je, akoravno sama nekriva, postala predmet občega posmehovanja. Iz ednakega vzroka se pa tudi Srečko ni upiral temu, da se sestra preseli v drugo deželo.

In tako se je zgodilo, da je stara gospodična Malčika za teden dni od te nesrečne zgrade odpotovala po noči na Štajarsko, da tukaj pozabi namreč spomine svoje skazane svatbe.

Z njenim odhodom minila je tudi jeza med gospodom Sintičem in Perhačem. Postala sta si zopet topla prijatelja kakor sta si bila prej.

Zdaj pa se še spomnimo tudi krokarja Gare. Stara kuharica Neža izvlekle je takoj drugega dne ponarejene zobe z železnim krevljem iz gnojnice, seveda z velikim trudom. Gospodična Malčika je pa grozno maščevala največji hudo-tvor, kateri ji je bil storjen v celem življenju. Nekega jutra namreč zvabi stara Neža krokarja v sobo, ga vjame in mu po gospodičinem povelju — prereže vrat. Tako umorjenega obesi na visoki kol, postavi ga na vrt in to sicer iz dveh vzrokov. Prvič naj bi plašil vrabce, drugič pa bi naj bil vsem drugim pticam vzgled, kako pogubljivo je sezati po tujem blagu.

Tako so bili ponarejeni zobi krivi, da je gospodična Malčika zgubila ženina, a črna Garo pa — glavo.

nežu na ljubo tako dalekosežni sklepi, da se potrdi sovražstvo mestnega magistrata v javnih listih, le ker je hotel tako imeti Rakusch.

Tako daleč smo prijadrali v Celju, da če dobi posamezen namišljeni mogotec, ki je tudi mestni odbornik, konkurenta, se to smatra mestu na škodo. In mestni župan Stiger gre kaj takega podpisat! Lepe razmere! Morda domišljavi Rakusch vendar ne misli, da je on mesto Celje, ko se trdi v popravku, da je z novim podjetjem „Merkur“ oškodovano mesto? To bi bilo res lepo! Od vsakega novega podjetja ima država, dežela, pa tudi mestna občina dobiček, ker se plačuje davek in doklade in tako je tudi v Celju. Če se tisočaki dohodkov slovenskih grošev, odvzamejo Rakuschu in jih dobi „Merkur“, s tem se ni oškodovano mesto, temveč le Rakusch, kateri pa mora biti na vse pripravljen, kakor vsakateri drugi trgovec. Morda ga to tudi izuči, da človek nikdar ni popolen in da mu je vsled tega biti kolikor toliko ponižnim in uljudnim, kajti niti žabi ni bilo dano, da bi z napihovanjem postala ednaka volu in je žalostno počila.

Konkurenca je nujno potrebna v vsakem prometnem mestu. Po drugod se je veselijo, ker vedo, da vsako podjetje prinese mestu le novih koristi. Pri „Mercurju“ se je ta blagoslov pokazal še predno je začela trgovina delati, kajti naročila so prihajala in komaj se je čakalo, da začne trgovina poslovati. Le Celje noče imeti novega prometa, noče konkurence, ker bi se imel Rakusch z njo bojevati.

To je abderitsvo, celjska abnormalnost, ki pritiska pečat odvisnosti in terorizma od edne osebe vsem zastopnikom avtonomne oblasti.

Celjski reveži tedaj ne potrebujejo slovenskih darov, pa tudi Celjani so po Rakuschu iz povedali, da ne marajo našega denarja, ker lahko na migljaj zberejo par stotakov.

To dejstvo je za nas tolažilno. Saj potem takem nobenemu Slovincu ni treba jim denar vsiljevati.

Nemški kresovi in Slovenci.

V soboto dne 23. rožnika t. l. v predvečer sv. Janeza Krstnika so nemški nacionalci po Štajarskem in Koroškem prirejali svoje kresove, a ne da bi morda častili tega svetnika, temveč, da bi z njimi podžigali v razvneti domišljivi vročih nemških glav sovražstvo do vsega, kar je slovanskega.

Nemška nestrpnost ne more mirno prenašati, da se pričnemo Slovenci zavedati, da napredujemo povsod, da skrbimo za svoj napredek ter da ne moremo in nočemo več hlapčevati preširnemu nemškemu gospodstvu; zato napoveduje Slovincem boj na življenje in smrt.

V znamenje, naj se ta boj prične na vseh črtah, so podžigali omenjenega dne kresove ter jih združili z raznimi šuntajočimi slovesnostmi, katere imenujejo po svoje „Sonnenwendfeurfest“.

Čujmo, kaj so počeli Nemci pri njih v najbolj nemškem mestu Gradcu!

Ob množestvilni udeležbi društva „Südmark“, telovadnih društev, pevskega društva in nemško-nacionalno navdihnenega graškega prebivalstva so izlivali svoj srd na mirne Slovence.

Ko so zažgali na „Rukeribergu“ pri Gradcu mogočno gromado, ki je s svojim visoko plapolajočim plamenom razsvetljevala nočno nebo, je iz posebno nastavljenega odra „profesor“ Polzer govoril zbrani množini, da so bili kresovi starim Nemcem znamenja veselja, a dandanes so jim, osobito Nemcem na Slovenskem, znamenja žalosti; kajti Slovenci jih baje od vseh strani stiskajo. „Kakor so naši predniki“, je nadaljeval Polzer, „strupena zelišča pometali v plamen, tako naj dandanes Nemci požgo in uničijo vse kar ni nemško! Svoj razvneti govor je končal: „Hajl nemškemu solnčnemu kresu, hajl nemštvu!“

Streli možnarjev so pretresali z bojnimi besedami napojeni zrak, prasketajoče rakete so kot žareče kače švigale v višino, a iz tisočih steklih grl nemškega zmaja je zadonela bojna pesem, ne pesem, rjovenje „Wacht am Rhein“ Končno se je tudi pobiral denar za društvo „Südmark“, ki je prevzelo nalogo Slovence izpodrinuti iz Štajarske.

Le z vražjim duhom prešinjena zloba zamore Nemce šuntati naj pokončajo z ognjem vse, kar ni nemško!

In ta stekla norost na „Rukeribergu“ zbranih „zaruknenih“ Nemcev se je polotila tudi vseh drugih duševnih revčkov nemškega rodu.

Podobno kakor v Gradcu se je naruč ta večer govorilo tudi pri vseh nemških kresovih, ne samo po nemškem Štajarskem in Koroškem, temveč tudi po mestih in trgih slovenskega Štajarja in Koroške, kjerkoli ima nemški zmaj kaj privržencev in častilcev. Ednake prizore smo doživeli tudi v Celju, Mariboru, Ptuj, Radgoni, Slovenjem Gradcu, Brežicah, Laškem trgu, Konjicah, Dobrni itd., kjer se je povrh tega tudi navdušeno popivalo in se nabiralo za Herodeževo društvo „Südmark“.

Slovenci v nemških kresovih vidimo steklo podobo nemške bojevitosti! Podivjano nemštvo ne pozna kristjanske zapovedi ljubezni: „Ljubi svojega bližnjega, kakor samega sebe!“ in „Ljubi svoj narod ter ne zaničaj svojega pravičnega sosedu!“

Ta podoba nemške steklosti nas opominja na čujočnost in nas svari pred zaspanostjo. Kakor so za časa turških navalov v naše kraje oznanjali kresovi po naših gričih žalostno novico, da se bliža kleti Turčin, tako so nam naznanjali dne 23. rožnika t. l. nemški kresovi, da hočejo Nemci Slovence iztrebiti in uničiti vse, kar ni nemško!

Da bi to dosegli, so si postavili sredi Slovencev s pomočjo „šulferajna“ vse polno nemških šol, da potujčijo našo deco, da zamore v nji čut ljubezni do slovenstva. Gotovo Herodeževo delo!

Celjske in štajarske novice.

(Cesarjev namestnik grof Clary-Aldringen) je dne 5. t. m. obiskal Vitanje, dne 6. t. m. Šostanj in Celje, da si je ogledal veliko škodo, katero je prebivalstvo pretrpelo vsled grozne povodnje. Nekatere najbolj potrebne je obdaril ter obljubil za trpeče prebivalstvo izposlovati izdatno državno pomoč. — Kompanija pionirjev popravlja poškodovano okrajno cesto in dela mostove. Priznati se mora spretnost in točnost teh vojakov, kakor tudi prijaznost.

(Imenovanje.) Profesor na celjski višji gimnaziji g. dr. Jurij Schön je premeščen v Dunajsko Novomesto, v Celje pa prideta gg. profesorja dr. Edvard Nowotny iz Moravske Ostrave in dr. Leopold Wenger iz Dunaja. Pravim gimnazijskim učiteljem za celjsko gimnazijo je imenovan učitelj veronauka č. g. Josip Kardinar. Na mariborsko višjo gimnazijo pride profesor g. Julij Miklau iz Brna; pravim gimnazijskim učiteljem v Mariboru je imenovan odotni suplent g. Karol Verstovšek.

(Promocija.) Doktorjem prava sta bila promovirana pretečeni teden na graškem vseučilišču gg. Ferdo Črne in odvetniški koncipient Ant. Švigelj.

(Ciril-Metodov kres.) V petek zvečer, t. j. dne 6. t. m. proslavljali smo celjski Slovenci velik svoj praznik, god sv. apostolov Cirila in Metoda. Celjsko pevsko društvo je prevzelo glavno skrb za prireditev vsega primernege. Pa tudi ostala društva so dejansko sodelovala ali vsaj pripomogla z denarnimi prispevki. V zadnji namen žrtvovali so tudi posamezniki vseh slojev po svojih močeh. Tako nam je bilo mogoče se pokazati pred svetom s proslavo, ki je bila vredna naše ljubavi za narod in vero. Vkljub neugodnemu vremenu romalo je v mraku na znamenje prvih strelcev mlado in staro na Stari grad. Zažgali so se trije kresovi, brezštevilni lampijoni in bengalični ognji. „Narodna godba“ je pričela proslavo z našim „Naprej!“ ter ves čas neumorno igrala narodne koračnice. Precej polnoštevilno pevsko društvo zaorilo je istotako po vrsti najboljše popevke, rakete pa so švigale neprestano v zrak. Ves hrib bil je čarobno razsvetljen tabor radostnih in navdušenih Slovencev in Slovenk, do katerih je komaj prišlo bolestno vzdiklanje in onemoglo žvižganje nemškega barabstva s Kapucinskega mostu. Žal, da je po končanem sporedu se takoj vtila ploha ter je večina prisotnikov hitela v „Narodni dom“, ne pa k vinotoču tik slavnostnega prostora.

(C. kr. vojaški uradnik s plavicami.) Vojaški uradnik (gažist) Andr. Modriniak, tukajšnje brambovske posadke oholo postopa po ulici s plavicami okrašen. To pa je že vrhunec nelojalnosti, ako se drzne c. kr. vojak dražiti Slovence s prusko agitacijo!

(Slovenci za Kitajsko.) Zanesljivi viri poročajo, da je dobil po eden bataljon 87. in 97. pešpolka nalog biti pripravljen, da odrine na Kitajsko. Ako se to uresniči, vprašamo že sedaj kako pride do tega, da so baš naši slovenski fantje vselej „odlikovani“ prevzemati krvave misijone. Sicer je to za nas nekako laskavo, da se take ekspedicije poverjajo vedno Slovincem. Prav ta bi bilo, da bi Slovenci bili tudi poleg, kadar se dá, če so takrat, kadar je — dati!

(Ciril-Metodovi kres) goreli so, kakor se nam poroča, po celi Spodnji Štajarski. Dasi ravno je dež nagajal in po nekod sila lilo, pokazali so vendar povsod Slovenci, da še živimo in da hočemo živeti!

(Ljudsko štetje na Srednjem- in Zgor. Štajarju.) Vsakomur je znano, koliko je Slovencev v nemških delih Štajarske. Ne glede na Gradec, nahaja se na tisoče slovenskih delavcev (rudokopov) v Köflachu, Ljubnu, Lankowitzu, Voitsbergu, Brunnu, Steuereggu itd. Kam bodo šli te ljudi? K Nemcem, posebno če se bo šlo po občevalnem jeziku, ne pa po narodnosti, ter če se bo bolj slušalo le nemške delodajalce, katerim se slovenski uslužbenec ne bo upal zameriti. Do sto tisoč Slovencev se nam bo na ta način zgubilo. Ali se ne dá temu prav nič pomagati?

(Jurklošter — spodnještajarska Švica.) Slovenci, ki hodijo na tuje občudovat naravne krasote, le malo vedo za romantično sotesko Rimske Toplice — Jurklošter. In vendar je ta pokrajina tako divna, da jo je imenoval nek Prus „štajarsko Švico“. V treh urah vzdržne pešhoje nudi se potniku iz Rimske Toplice res okrepčevalni sprehod po senčnati soteski ob droči Gračnici vedno po ravnem doseči zgodovinsko pomemben Jurklošter. Ob obeh straneh okrajne ceste vzdigajo se visoki hribi deloma bujno obraščeni, deloma romantično razčehani. Ptičje žgolenje meša se z bobnečimi slapiči gorskega potoka Gračnica, ki prodira sredi pota mogočno skalo za več metrov. Ob pobočju strme „Vranje peči“, kjer je še zaslediti ostanke nekdanjega lovskega gradu celjskih grofov, cvete redka planinska cvetica „Rododendron“ v veliki množini. Potok je bogat z lahtnimi postrvi, tudi vidre niso redke. Sploh je v jurklošterških gozdovih nenavadno veliko divjačine. Tam, kjer se cesta odcepi skozi ravno tako idiličen „Lahov graben“ proti Razborju, stoji papirna tvornica; tukaj je tudi pošta in prijazna gostilna gosp. Hvaleca z vsemi ugodnostmi. Kmalu smo pri nekdanjem samostanu cistercijencev — sedaj graščina — s prizidano farno cerkvijo. Deset minut od tukaj vedno po senčni okrajni cesti se dospé k slapu pod gostilno župana g. Šmida, kjer se šele začne odpirati svet s prekrasnim razgledom po zelenem gorovju. Kraj je kakor nalašč za izletnike in one, ki hočejo nekaj polletnih dni prebiti v blagodejnem gorakem miru med pošteni Slovenci. Čudimo se, da se tako malo vé za prelepo to pokrajino. Učimo se ceniti domače lepote!

(Hranilnica in posojilnica v Šmarju pri Jelšah) je imela v prvem polletju denarnega prometa 214.306 K 72 v; hranilnih vlog se je vložilo 71.742 K 90 v. a vzdignilo 50.880 K 51 v; posojil je bilo danih 44.953 K, a vrnilo se je 16.769 K. Na opraviilih deležih se je vplačalo 874 K ter je pristopilo 70 novih zadruznikov. Hranilne vloge se obrestujejo po 5%, a posojila se dajejo po 6%, oziroma proti vknjižbi po 5 1/2%.

(Požar.) V Mihalovcih pri Cirkovcih so zgorela dne 22. m. m. poslopja Jerneja Medveda Ivana Medveda, Antona Draškoviča, Štefana Turka in Frasa. Škoda je zelo velika. Jernej Medved se je pri požaru ponesrečil ter umrl.

(Ptujski Nemci kličejo biriče in drvar-nega pravdnika.) O nenavadnem požaru v Krčevini, ko je zgorela v predvečer gostilna Gregorica, kjer bi se drugi dan imela vršiti Slomšekova slavnost, je poročal „Slov. Gospodar“, da se govori, da je zažgala hudobna roka nasprotnikov

Preiskava bo pokazala, če je ta grozna vest resnična. Zaradi teh besed so Nemci sklicali v Ptuj dne 4. t. m. protestni shod, na katerem so klicali okrajno glavarstvo in državnega pravdnika, naj strogo postopata proti omenjenemu slovenskemu listu. In vendar se še preiskava ni zvršila, ter je vsekakor čudno, kako morejo Nemci prisegati, da požigalec ni v njihovih vrstah.

(Obdarovanje [premoženje] konj) se vrši dne 17. mal. srpana v Čmureku, dne 18. v Ljutomeru, dne 19. v Ormožu, dne 23. v Žalcu, dne 25. v Šmarju pri Jelšah. Delile se bodo nagrade, državne kolajne in častna priznanja. Nadalje se vrši dne 19. malega srpana 1900, ob 8. uri zjutraj v Ormožu. Vsled razglasa c. kr. družbe za deželno konjerejo v Gradcu se bodo razdelila za kobile s sesajočimi žrebeti 490 kron, za kobile od 3—4 let 240 kron, za dvoletna žrebata 220 kron, za edoletna žrebata 170 kron, torej skupaj 1120 kron. Povrh tega se bodo delile srebrne državne kolajne, diplomi in častna priznanja. Predložiti je treba živinske potne liste. Konjereji se opozarja na to obdarovanje. Obdarovani naj zahtevajo slovenske diplome in častna priznanja! Za veljavo slovenskega jezika se je treba vedno in povsod oglašati!

(Grozna nesreča v Mariboru.) Dne 7. mal. srpana opoldne je vozil hlapec zaloge puntigamskega piva po Barvarski ulici voz, ki je bil naložen s sodi. Konji se mu splašijo. Nasproti prišli nožar Václav Vrba se jim ni mogel izogniti, voz ga je pritisnil ob zid in vrgel pod kola. Preparalo mu je trebuh, da so visela čreva ven, zdrobilo mu stegno ter ga ranilo po vsem telesu tako, da je nesrečnik kmalu izdihnil.

(V vojaškem nabavnem skladišču) v Mariboru se bo dne 23. julija t. l. obravnavalo o nakupovanju ovsa, sena, slame za steljo in posteljo, drv in premoga za vojaške potrebe v Mariboru, Ptuj, Celju, Slov. Bistrici in Strasu. O pogojih se lahko izve do 16. julija pri vsakem vojaškem nabavnem skladišču.

(Ogenj) je nastal dne 2. t. m. pri posestniku Pečovniku v Ragozi blizu Maribora ter mu upepelil poslopje.

(Čuden strah.) Mariborsko okrajno glavarstvo je prepovedalo graški vojaški godbi igrati v „Narodnem domu“ ob priliki zborovanja „Zveze jugoslovanskih učiteljskih društev“, češ, da se je bati — velikih izgredov! Kdo in proti komu se bo demonstrovalo, znano je le okrajnemu glavarstvu. Ali se bo demonstrovalo proti učiteljem ali — vojaštvu. V Gradcu se je uslišala rektorjeva prošnja, naj vojaštvo ne igra, ker se razburjajo nemški dijaki, v Mariboru pa se boje najbrže, da bi mestna fakinaža dobila mrzlico.

(Zakaj imajo Gradčani socijalne demokrate v mestnem zastopu?) Iz Gradca nam piše prijatelj: „Tukaj je toliko slovenskih delavcev in uslužbencev, da bi pri natančnem štetju spravili lahko tretjino slovanskega prebivalstva. Večina naših delavcev, ki se sploh zanima za kakšno organizacijo, je v socijaldemokratskem taboru. Graški nacionalsci dobro vedo, kakšna moč je v teh slojih, zato so pred par leti ob priliki razpusta občinskega zastopa klicali „Kje je Resel (zastopnik socijalnih demokratov) s svojimi delavci?“ Resel pa jim je odgovoril, da nima vzroka demonstrirati za graški mestni odbor, ker ni v njem zastopan nobeden socijalni demokrat. Da bodo drugi imeli maso za demonstracije, sprejeli so pri zadnjih volitvah dva socijalna demokrate v mestni zastop. Prav lahko se tedaj zgodi, da bodo prihodnjic tudi slovenski delavci morali demonstrirati za nemško mesto Gradec.“

Druge slovenske novice.

(Il. slov. katoliški shod) vrši se dne 10., 11. in 12. septembra t. l. v Ljubljani. Pripravljali odbor razpošilja vabila po vsem Slovenskem. Nadjati se je obile udeležbe.

(Imenovanja.) Suplent na ljubljanski višji gimnaziji g. Milan Mencinger, je postal redni učitelj na gimnaziji v Kočevju. Veroučiteljem na ljubljanski nižji gimnaziji je imenovan mestni kaplan č. g. dr. Gregor Pečjak.

(Nove stavbe v Ljubljani.) Od potresa se je sezidalo v Ljubljani 196 hiš, 12 pa se jih še zida.

(Nezdrav vodnjak.) V neki hiši v Ljubljani pod gradom so zaprli uradno vodnjak, ker sta dve osebi umrli za legarjem, ki sta pili vodo iz tega vodnjaka, dve pa sta še bolani. Ljudstvo govori, da je vodnjak zastrupljen.

(Pri streljanju ponesrečila) sta dne 24. m. m. med procesijo v Šmartnu pri Ljubljani Primož Šuštar in Fr. Konjar.

(Cigani-tatovi.) V Črnem Vrhu nad Polh. Gradcem so ukradli Cigani kmetu Dolencu dva konja.

(Kolesar se ubil.) V Trbižu je 28letni železniški uradnik iz Pontablja Viktor Strauss s tako silo priletel v neki zid, da je obležal na mestu mrtve.

(Umrli je) dne 4. t. m. g. Janez Zupan, znani izdelovatelj orgel v Kamnigoricah na Gorenjskem.

(Vožna po Savi.) V nedeljo dne 15. t. m. ob 7. uri zjutraj odrinila bo iz Litije 35 metrov dolga ladja do Krškega. Ob 10. uri pride v Radeče, kjer lahko zopet vstopijo novi gostje. Na ladji bo gostilna z godci in pevskim zborom. V Krško pridejo izletniki okoli 3 ure popoldne. Prijaviti se je do 13. t. m. „odboru za vožnjo po Savi“ v Litiji ter poslati prispevek 2 kroni. Dame so voznine proste. V Krškem se vrši potem prosta zabava.

(V bolnici usmiljenih bratov v Kandiji) se je v minulem mesecu zdravilo 179 bolnikov. Odpustili so jih 87 ozdravljenih, 25 zboljanih in dva neozdravljiva. Umrli sta dva. V oskrbi jih je ostalo 63. Vsota cskrbovalnih dni znaša 1959.

(Umrli je) v Semiču na Dolenjskem dne 7. t. m. č. g. Anton Aleš, duhovnik nemškega viškega reda, dekan in župnik. R. i. p.!

(Šolske zadeve v Krškem okraju) V šolskem letu 1899/1900 je bilo v tem šolskem okraju 28 ljudskih šol, s 63 razredi, s 7600 šolcobiskujočimi otroci. V tem okraju ni lani le 900 otrok nikakršne učilnice obiskovalo. Nova šolska poslopja se bodo stavila: v Telčah pri Škocijanu, v Št. Jarnejah, na Raki, v Vel. Podlogu, na Vrhpolju, v Hrovaškem Brodu, na Vrhovem in še drugod. — Pri uradni okrajni učiteljski skupščini sta bila kot zastopnika učiteljsva v c. kr. okrajnem šolskem svetu izvoljena gg.: Ivan Lapajne, šolski ravnatelj v Krškem, in Jakob Pretnar, nadučitelj v Vel. dolini.

(S črešnje padla in se ubila.) V Dol. Podgori pri Črnomlju je padla s črešnje 14letna Marjeta Frice ter se ubila.

(Šole in šolarji na Koroškem.) Leta 1899. je bilo na Koroškem 365 ljudskih šol in sicer: 278 nemških, 83 utrakvističnih (dvojezičnih [?]), 4 slovenske (!) Šolo je obiskovalo 50.365 otrok, 25.406 fantov in 24.959 deklet, 1494 otrok n hodilo v šolo, ker so preveč oddaljeni, od teh jih je v velikovškem okraju 845 (!) Poučevalo je 630 učiteljev, 6 pomožnih učiteljev, 159 učiteljic in 33 katehetov.

(Knezoškofijsko Marijanišče v Celovcu) je kupilo pri Vetrinji, Gorupovo posestvo za 110.000 kron.

(Nemci v Trstu) ustanavljajo pangermansko društvo „Strandwacht“, ki šteje že 120 udov. Namen mu je isti kakor „Südmärki“ pri nas: ugajati pot pangermanskim idejam do Jadranskega morja. Ker pa bodo imele nemške agitačije razven Slovanov tudi Italijane za nasprotvalce, se bo ta najnovejša sanja najbrž izjalovila.

(V realni v Gorici) je bilo v pretečenem letu 388 dijakov, od teh jih je propadlo 119. Izmed 16 sedmošolcev se je dovolilo maturirati samo devetim. Ta dejstva ne kažejo zdravih razmer v tem zavodu. Profesori so sami — Nemci, a učenci so bili po narodnosti: 200 Italijanov, 123 Nemcev in 48 Slovencev. Slovencev je pač mnogo premalo.

(Dva nova okrajna glavarja na Primorskem) Okrajnima glavarjema sta imenovana lg. pl. Scarpa za Volosko in Al. Lasciac za Poreč.

(S petrolejem se užgala.) V Gorici je polila dekla Ana Perinčič drva v štedilniku s petrolejem iz velike posode. Ker pa je preveč gorelo, polila je z vodo, na kar je plamen planil iz peči, dosegel posodo s petrolejem, ki se je razpočila. Dekli se je užgala obleka ter je med groznimi bolečinami umrla.

(Isteraki deželni zbor) je sklican k zasedanju dne 20. julija t. l. v Koper.

(Pazin ni dobil laškega župana.) Italijanski in nemški listi so nedavno nalašč ratrosili zlobno laž, da je Pazinu izvoljen županom Italijan dr. Konstantini. V Pazinu pa niti občinskih volitev ni, temveč je in ostane župan vrli Hrvat dr. Šime Kurelič.

Politični pregled.

(Državni položaj) Körber je opustil vsako akcijo v rešitev parlamentarne krize ter upa, da se bodo duhovi že sami ob sebi toliko oblašili, da bo mogoče v jeseni sklicati nespremenjeni državni zbor. Da bi se vlada pač ne varala!

(Prvi cerkveni zbor tega stoletja v Dalmaciji) je sklical škof dr. Marčelič v dan 17., 18. in 19. vinotoka t. l. v slavno mesto Dubrovnik.

(Češki konzervativni veleposesniki) so imeli pretečeni četrtek v Pragi posvetovanje o političnem položaju. Svojih sklepov niso izdali.

(Bismarckovo ulico v Lincu) je prepovedal gornjeavstrijski deželni odbor tako imenovati. Mestni svet se je pritožil na državno sodišče, katero je pritožbo zavrnilo in razsodilo, da je prepoved veljavna. Tudi pri nas bi trebalo Bismarckove trge in ulice pomesti iz naših trgov in mest!

(Papežev konzistorij) se vrši meseca novembra t. l. v Rimu. Pri tej priliki bo imenovano več škofov kardinalov, med njimi tudi papežev nuncij na Dunaju Taliani.

(Izganjanje avstrijskih Slovanov iz Nemčije se nadaljuje) V drugem letošnjem četrtletju je bilo iz Prusije izgnanih 422 Avstrijcev. Birokracija pa vkljub temu ne more prebvaliti „blagoslova“ trozveze.

(Napadalec angleškega prestolonaslednika oproščen) Vsakomur še bo v spominu, kako je napadel v Belgiji nek Stipido angleškega princa z revolverjem. Te dni se je vršila v Bruslju sodba napadalca. Porotniki so spoznali Stipida krivim, vendar izrekli, da napadalec tačas ni bil pri zdravi pameti, valed česar je bil popolnoma oproščen.

(Angleške zgube v afrikanski vojni.) Do 9. junija so zgubili Angleži skupno 2055 častnikov in 38.255 mož, ki so ubiti, ranjeni in ujeti, pogrčani ali pa pomrli valed raznih bolezni. Okoli 40.000 mož pa še leži v bolnišnicah, a tudi po 9. juniju so jim Buri pobrali lepo številco bojevnikov.

(Volitev predsednika „Zveznih držav“ Severne Amerike) se vrši letos meseca novembra. Prirejajo se že sedaj velikanski volilni shodi na katerih se izrekajo republikanci ednoglasno za dosedanjega predsednika Mač Kinleyja. Demokrati kandidujejo Bryana.

(Vojna v Afriki.) Nekateri časopisi poročajo, da so Buri ujeli generala Bulerja in njegov štab. Vest še ni potrjena. Dne 4. t. m. naskočili so Buri angleški tabor Tiksburg, ter se je vnel hud boj, katerega izid še ni znan. Bojevalo se je tudi pri Senegalu. Predsegnik Stejn je zbežal baje v gore.

(Vojna na Kitajskem.) Kitajski cesar in cesarica sta zastrupljena. Cesar je umrl, cesarica pa zblaznela. Kitajska armada narašča silovito ter šteje 1.752.000 mož, dočim imajo vse evropske velesile samo 20.000 mož na bojišču. Baš sedaj prične poletno deževje, ki traja do meseca oktobra. V tem času ni misliti na prodiranje. V Pekingu so se zatekli vsi tujci in domači kristjani na angleško poslanstvo, ki je bilo dobro utrjeno. Kitajcem se je vendar posrečilo, se tudi te postojanke polastiti ter zajeti 1000 tujcev, 400 vojakov, 100 uradnikov ter mnogo žen in otrok. Poslopje so zažgali ter pomorili vse tujce, njih glave pa nasadili na mestno obzidje. Avstrijski fregatni kapitan poveljnik ladje „Zente“ pl. Thomann, je zginil s 25 vojak. Najbrže so našli smrt. Poroča se, da sta umorjena ruski poslanik pl. Giers in belgijski Mergelink.

Razne stvari.

(Policijo na konjih) dobilo je mesto Zagreb. (Rešeni Cigani.) Blizu Zagreba so pri Savi sotorili Cigani, katere je naraščajoča povodenj naglo obkolila. Na njihovo silno vpitje jim je prihitela mestna policija z čolni na pomoč ter rešila rujave brate iz nevarnosti gotove smrti.

Preiskava bo pokazala, če je ta grozna vest resnična. Zaradi teh besed so Nemci sklicali v Ptuj dne 4. t. m. protestni shod, na katerem so klicali okrajno glavarstvo in državnega pravdnika, naj strogo postopata proti omenjenemu slovenskemu listu. In vendar se še preiskava ni zvršila, ter je vsekakor čudno, kako morejo Nemci prisegati, da požigalec ni v njihovih vrstah.

(Obdarovanje [premovalja] konj) se vrši dne 17. mal. srpana v Čmureku, dne 18. v Ljutomeru, dne 19. v Ormožu, dne 23. v Žalcu, dne 25. v Šmarju pri Jelšah. Delile se bodo nagrade, državne kolajne in častna priznanja. Nadalje se vrši dne 19. m. srpana 1900, ob 8. uri zjutraj v Ormožu. Vsled razglasa o. kr. družbe za deželno konjerejo v Gradcu se bodo razdelila za kobile s sesajocimi žrebeti: 490 kron, za kobile od 3—4 let 240 kron, za dvoletna žrebeta 220 kron, za edoletna žrebeta 170 kron, torej skupaj 1120 kron. Povrh tega se bodo delile srebrne državne kolajne, diplomi in častna priznanja. Predložiti je treba živinske potne liste. Konjereji se opozarja na to obdarovanje. Obdarovani naj zahtevajo slovenske diplome in častna priznanja! Za veljavo slovenskega jezika se je treba vedno in povsod oglašati!

(Grozna nesreča v Mariboru.) Dne 7. mal. srpana opoldne je vozil hlapec zaloge puntigamskega piva po Barvarski ulici voz, ki je bil naložen s sodi. Konji se mu splašijo. Nasproti prišli nožar Vlačav Vrba se jim ni mogel izogniti, voz ga je pritisnil ob zid in vrgel pod kola. Preparalo mu je trebuh, da so visela čreva ven, zdrobilo mu stegno ter ga ranilo po vsem telesu tako, da je nesrečnik kmalu izdihnil.

(V vojaškem nabavnem skladišču) v Mariboru se bo dne 23. julija t. l. obravnavalo o nakupovanju ovsa, sena, slame za steljo in posteljo, drv in premoga za vojaške potrebe v Mariboru, Ptuj, Celju, Slov. Bistrici in Strasu. O pogojih se lahko izve do 16. julija pri vsakem vojaškem nabavnem skladišču.

(Ogenj) je nastal dne 2. t. m. pri posestniku Pečovniku v Ragozi blizu Maribora ter mu upelnil poslopje.

(Čuden strah.) Mariborsko okrajno glavarstvo je prepovedalo graški vojaški godbi igrati v „Narodnem domu“ ob priliki zborovanja „Zveze jugoslovanskih učiteljskih društev“, češ, da se je bati — velikih izgredov! Kdo in proti komu se bo demonstrovalo, znano je le okrajnemu glavarstvu. Ali se bo demonstrovalo proti učiteljem ali — vojaštvu. V Gradcu se je uslišala rektorjeva prošnja, naj vojaštvo ne igra, ker se razburjajo nemški dijaki, v Mariboru pa se boje najbrže, da bi mestna fakinaža dobila mrzlico.

(Zakaj imajo Gradčani socijalne demokrate v mestnem zastopu?) Iz Gradca nam piše prijatelj: „Tukaj je toliko slovenskih delavcev in uslužbencev, da bi pri natančnem štetju spravili lahko tretjino slovenskega prebivalstva. Večina naših delavcev, ki se sploh zanima za kakšno organizacijo, je v socijaldemokratskem taboru. Graški nacionalci dobro vedo, kakšna moč je v teh slojih, zato so pred par leti ob priliki razpusta občinskega zastopa klicali „Kje je Resel (zastopnik socijalnih demokratov) s svojimi delavci?“ Resel pa jim je odgovoril, da nima vzroka demonstrirati za graški mestni odbor, ker ni v njem zastopan nobeden socijalni demokrat. Da bodo drugič imeli maso za demonstracije, sprejeli so pri zadnjih volitvah dva socijalna demokrate v mestni zastop. Prav lahko se tedaj zgodi, da bodo prihodnjič tudi slovenski delavci morali demonstrirati za nemško mesto Gradec.“

Druge slovenske novice.

(II. slov. katoliški shod) vrši se dne 10., 11. in 12. septembra t. l. v Ljubljani. Pripravljalni odbor razpošilja vabila po vsem Slovenskem. Nadjati se je obile udeležbe.

(Imenovanja.) Suplent na ljubljanski višji gimnaziji g. Milan Mencinger, je postal redni učitelj na gimnaziji v Kočevju. Veroučiteljem na ljubljanski nižji gimnaziji je imenovan mestni kaplan č. g. dr. Gregor Pečjak.

(Nove stavbe v Ljubljani.) Od potresa se je sezidalo v Ljubljani 196 hiš, 12 pa se jih še zida.

(Nezdrav vodnjak.) V neki hiši v Ljubljani pod gradom so zaprli uradno vodnjak, ker sta dve osebi umrli za legarjem, ki sta pili vodo iz tega vodnjaka, dve pa sta še bolani. Ljudstvo govori, da je vodnjak zastrupljen.

(Pri streljanju ponesrečila) sta dne 24. m. m. med procesijo v Šmartnu pri Ljubljani Primož Šuštar in Fr. Konjar.

(Cigani-tatovi.) V Črnem Vrhu nad Polh. Gradcem so ukradli Cigani kmetu Dolencu dva konja.

(Kolesar se ubil.) V Trbižu je 28letni železniški uradnik iz Fontablja Viktor Strauss s tako silo priletel v neki zid, da je obležal na mestu mrtav.

(Umri je) dne 4. t. m. g. Janez Zupan, znani izdelovatelj orgelj v Kamnigori na Gorenjskem.

(Vožna po Savi.) V nedeljo dne 15. t. m. ob 7. uri zjutraj odrinila bo iz Litije 35 metrov dolga ladja do Krškega. Ob 10. uri pride v Radče, kjer lahko zopet vstopijo novi gostje. Na ladji bo gostilna z godci in pevskim zborom. V Krško pridejo izletniki okoli 3 ure popoldne. Prijaviti se je do 13. t. m. „odboru za vožnjo po Savi“ v Litiji ter poslati prispevek 2 kroni. Dame so voznine proste. V Krškem se vrši potem prosta zabava.

(V bolnici usmiljenih bratov v Kandiji) se je v minulem mesecu zdravilo 179 bolnikov. Odpustili so jih 87 ozdravljenih, 25 zboljanih in dva neozdravljiva. Umrli sta dva. V oskrbi jih je ostalo 63. Vsota oskrbovalnih dni znaša 1959.

(Umrli je) v Semiču na Dolenjskem dne 7. t. m. č. g. Anton Aleš, duhovnik nemškega viteškega reda, dekan in župnik. R. i. p.

(Šolske zadeve v Krškem okraju.) V šolskem letu 1899/1900 je bilo v tem šolskem okraju 28 ljudskih šol, s 63 razredi, s 7600 šolobiskujočimi otroci. V tem okraju ni lani le 900 otrok nikakršne učilnice obiskovalo. Nova šolska poslopja se bodo stavila: v Telčah pri Škocijanu, v Št. Jarneju, na Raki, v Vel. Podlogu, na Vrhpolju, v Hrovaškem Brodu, na Vrhovem in še drugod. — Pri uradni okrajni učiteljski skupščini sta bila kot zastopnika učiteljstva v o. kr. okrajnem šolskem svetu izvoljena gg.: Ivan Lapsjane, šolski ravnatelj v Krškem, in Jakob Pretnar, nadučitelj v Vel. dolini.

(S črešnje padla in se ubila.) V Dol. Podgori pri Črnomlju je padla s črešnje 14letna Marjeta Fric ter se ubila.

(Šole in šolarji na Koroškem.) Leta 1899. je bilo na Koroškem 365 ljudskih šol in sicer: 278 nemških, 83 utrakvističnih (dvojezičnih ??), 4 slovenske (!) Šole je obiskovalo 50 365 otrok, 25 406 fantov in 24 955 deklet. 1494 otrok n hodilo v šolo, ker so preveč oddaljeni, od teh jih je v velikovškem okraju 845 (!) Poučevalo je 630 učiteljev, 6 pomožnih učiteljev, 159 učiteljic in 33 katehetov.

(Knezoškofijsko Marijanišče v Celovcu) je kupilo pri Vetrinji Gorupovo posestvo za 110.000 kron.

(Nemci v Trstu) ustanavljajo pangermansko društvo „Strandwacht“, ki šteje že 120 udov. Namen mu je isti kakor „Südmarki“ pri nas: ugajati pot pangermanskim idejam do Jadranskega morja. Ker pa bodo imele nemške agitacije razven Slovanov tudi Italijane za nasprotnike, se bo ta najnovejša sanja najbrž izjalovila.

(V realki v Gorici) je bilo v pretečenem letu 388 dijakov, od teh jih je propadlo 119. Izmed 16 sedmošolcev se je dovolilo maturirati samo devetim. Ta dejstva ne kažejo zdravih razmer v tem zavodu. Profesorji so sami — Nemci, a učenci so bili po narodnosti: 200 Italijanov, 123 Nemcev in 48 Slovencev. Slovencev je pač mnogo premalo.

(Dva nova okrajna glavarja na Primorskem.) Okrajnima glavarjema sta imenovana lg. pl. Scarpa za Volosko in Al. Lasciac za Poreč.

(S petrolejem se užgala.) V Gorici je polila dekla Ana Perinčič drva v štedilniku s petrolejem iz velike posode. Ker pa je preveč gorelo, polila je z vodo, na kar je plamen planil iz peči, dosegel posodo s petrolejem, ki se je razpočila. Dekli se je užgala obleka ter je med groznimi bolečinami umrla.

(Istarski deželni zbor) je sklican k zasedanju dne 20. julija t. l. v Koper.

(Pazin ni dobil laškega župana.) Italijanski in nemški listi so nedavno nalašč ratrosili zlobno laž, da je Pazinu izvoljen županom Italijan dr. Konstantini. V Pazinu pa niti občinskih volitev ni, temveč je in ostane župan vrli Hrvat dr. Šime Kurelič.

Politični pregled.

(Državni položaj.) Körber je opustil vsako akcijo v rešitev parlamentarne krize ter upa, da se bodo duhovi že sami ob sebi toliko oblažili, da bo mogoče v jeseni sklicati nespremenjeni državni zbor. Da bi se vlada pač ne varala!

(Prvi cerkveni zbor tega stoletja v Dalmaciji) je sklical škof dr. Marčelič v dan 17., 18. in 19. vinotoka t. l. v slavno mesto Dugbovnik.

(Češki konzervativni veleposestniki) so imeli pretečeni četrtek v Pragi posvetovanje o političnem položaju. Svojih sklepov niso izdali.

(Bismarckovo ulico v Lincu) je prepovedal gornjeavstrijski deželni odbor tako imenovati. Mestni svet se je pritožil na državno sodišče, katero je pritožbo zavrnilo in razsodilo, da je prepoved veljavna. Tudi pri nas bi trebalo Bismarckove trge in ulice pomesti iz naših trgov in mest!

(Papežev konzistorij) se vrši meseca novembra t. l. v Rimu. Pri tej priliki bo imenovano več škofov kardinalom, med njimi tudi papežev nuncij na Dunaju Taliani.

(Izganjanje avstrijskih Slovanov iz Nemčije se nadaljuje.) V drugem letošnjem četrtletju je bilo iz Prusije izgnanih 422 Avstrijcev. Birokracija pa vkljub temu ne more prehaliti „blagoslova“ trozveza.

(Napadalec angleškega prestolonaslednika oproščen.) Vsakomur še bo v spominu, kako je napadel v Belgiji nek Stipido angleškega princa z revolverjem. Te dni se je vršila v Bruslju sodba napadalca. Porotniki so spoznali Stipida krivim, vendar izrekli, da napadalec tačas ni bil pri zdravi pameti, vsled česar je bil popolnoma oproščen.

(Angleške zgube v afriškani vojni.) Do 9. junija so zgubili Angleži skupno 2055 častnikov in 33 255 mož, ki so ubiti, ranjeni in ujeti, pogrešani ali pa pomrli valed raznih bolezni. Okoli 40.000 mož pa še leži v bolnišnicah, a tudi po 9. juniju so jim Buri pobrali lepo število bojnikov.

(Volitev predsednika „Zveznih držav“ Severne Amerike) se vrši letos meseca novembra. Prirejajo se že sedaj velikanški volilni shodi, na katerih se izrekajo republikanci ednoglasno za dosedanjega predsednika Mac Kinleyja. Demokrati kandidujejo Bryana.

(Vojna v Afriki.) Nekateri časopisi poročajo, da so Buri ujeli generala Bulerja in njegov štab. Vest še ni potrjena. Dne 4. t. m. naskočili so Buri angleški tabor Tiksburg, ter se je vnel hud boj, katerega izid še ni znan. Bojevalo se je tudi pri Senegalu. Predsegujnik Stejn je zbežal baje v gore.

(Vojna na Kitajskem.) Kitajski cesar in cesarica sta zastrupljena. Cesar je umrl, cesarica pa zblaznela. Kitajska armada narašča silovito ter šteje 1.752.000 mož, dočim imajo vse evropske velesile samo 20.000 mož na bojišču. Baš sedaj prične poletno deževje, ki traja do meseca oktobra. V tem času ni misliti na prodiranje. V Pekingju so se zatekli vsi tujci in domači kristjani na angleško poslaništvo, ki je bilo dobro utrjeno. Kitajcem se je vendar posrečilo, se tudi te postojanke polastiti ter zajeti 1000 tujcev, 400 vojakov, 100 uradnikov ter mnogo žen in otrok. Poslopje so zažgali ter pomorili vse tujce, njih glava pa nasadili na mestno obzidje. Avstrijski fregatni kapitan poveljnik ladje „Zente“ pl. Thomann, je zginil s 25 vojniki. Najbrže so našli smrt. Poroča se, da sta umorjena ruski poslanik pl. Giers in belgijski Mergelink.

Razne stvari.

(Policijo na konjih) dobilo je mesto Zagreb. (Rešeni Cigani.) Blizu Zagreba so pri Savi šotorili Cigani, katere je naraščajoča povodenj naglo obkolila. Na njihovo silno vpitje jim je prihitela mestna policija z čolni na pomoč ter rešila rujave brate iz nevarnosti gotove smrti.

(Obisk angleškega vojnega brodovja za sredozemsko morje v Trstu.) Dvajset angleških ladij s torpedovkami je obiskalo dne 4. julija t. l. Trst. V ta namen je priplula tudi avstrijska polna eskadra z 20 ladjami v Trst. Angleškim častnikom je priredil naš cesar v državni konjušnici v Lipici pri Sežani banket za 600 oseb.

(Bos se je podal na pot) v daljni Pariz iz Opatije čevljar po domače Šoštarjev Franček. Seboj je vzel 6 kg težko prtljago in hoče baje v 35 dneh priti bos in peš v Pariz, če ne bo moral na potu lačen čevljev krpiti! Pred odhodom se je dal v Opatiji tehtati in je imel 55 in pol kg. Koliko bode ta možolovec pri svojem prihodu v Pariz tehtal, si lahko že naprej mislimo.

(Pridelki na Ogrskem.) Ogrsko poljedelsko ministerstvo poroča uradno, da se bode letos na Ogrskem pridelalo 37 milijonov meterskih stotov pšenice, 10 milijonov meterskih stotov rži, 11 milijonov meterskih stotov ječmena, 10 milijonov meterskih stotov ovsa. Žetev se je začela. Koruza, krompir in fižol uspravajo dobro, proso pa slabo. Konoplje, lan, tobak in pesa (runa) obetajo lep pridelek.

(Streljanje proti toči na Srbskem.) Srbsko poljedelsko ministerstvo je ravno na delu ustanoviti po vsi deželi postaje za streljanje proti toči. Ljudstvo se veseli tega koraka, saj streljajo Srbi v okraju Branja že od davna z dobrim uspehom proti grozečim nevihtam.

(Kuga) V Dinopolju se je pripetil eden slučaj kuge vsled česar se vsi potniki iz Turške 10 dni zdravniško opazujejo — V vilajetu Ajdin na Turškem se je pojavila kuga. Turško vojaštvo je postavilo na polju dva šotora za bolnišnico in je zaprlo mejo okraja Ajdin z vojaškim kordonom (vrstami). — V Sredcu na Bolgarskem so oblasti odredile 11dnevno zdravniško opazovanje (kvarantena) vseh iz Turške prišlih potnikov.

Loterijske številke.

Gradec dne 7. julija, 1900: 57, 77, 58, 69, 39,
Dunaj 32, 45, 77, 3, 55,

Brce pri Mozirju

se radi visoke starosti posestnice iz proste roke pod ugodnimi pogoji prodajo. Posestvo meri okoli 60 oral, je popolnoma arondirano in so gradič in vsa druga gospodarska poslopja v naj boljšem stanu. Kdor želi to posestvo kupiti, naj se oglasi pri gospej Antoniji Florijanšič na Brcah pri Mozirju. (283) 1

Energičnega oskrbnika

išče večje gospodarstvo, kateri mora biti primerne starosti, v poljedelstvu in kmetarstvu popolnoma izurjen in pisave zmožen.

Nadalje dobro izurjeno (282) 2—1

hišno oskrbnico

tudi primerne starosti z dobrimi spričevali. Oba morata biti samekega stanu.

Več pove upravništvo tega lista.

Nikaka skrivnost ni več

napraviti si vsakdo doma sam brez vsake priprave in težave najfinije likerje po francoskem sistemu s pomočjo ekstraktov, ki etanejo za 3 ali 5 litrov likerjev: Tropsinovec — Absint — Vermut, Ruški pelinovec — Čelki liker — Kisel po 80 kr.; — Slivovec — Rum — Česnjevec — Alai — Alpski liker — po 85 kr. in Konjak — Benediktinec — Chartreuse — Pilzenski liker po 95 kr. Razpošiljam proti predplačilu v znakih ali poštno nakaznico; po poštnejem povzetju 10 kr. več. — Vsaki pošiljati pridenem navodilo, kako se napravi liker.

Preproda jalcem, če naročijo več blaga mnogo ceneje.

Anton Rukavina

Trst, via Belvedere št. 23.

iz Etter-jevega
sadnega soka,

(255) 20—7

ki se pripravljajo iz naravnega sadja, vsled tega prost vsake kemične primese ter ga ni smetiti zamenjati z vsebino „umetnega vina“, zamere si vsakdo z malim trudom in neznatnimi stroški napraviti izvirno, vzdržujočo se in krepčilno

Dobiva se v Mokronogu pri Mariji Sbill, v Galiciji pri Francu Senica, v Celju pa pri Jos. Pollanetzu.

Lastnina in tisk D. Hribarja v Celju.

Odgovoren za tisk Ivan Spindler.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ante Beg.

Molitvene bukvice

priproste, kakor tudi v najfinerih vezih, po vsakršni ceni pri

Dragotin Hribar-ju v Celju

Posebno opozarjamo pred g. katehete in duhovščino na velik izbor molitvenikov za šolarčke, kakor tudi odrasle.

Proda se HIŠA

po nizki ceni

(gostilna)

v bližnji okolici Celja z vrtom, njivami in gospodarskim poslopjem.

Naslov pove upravništvo „Domovine“ v Celju.

MORIC RAUCH

steklar v Celju, Rotovške ulice št. 4

(262) priporoča najfinerje zribane 8-6

olnate barve

v zaprtih pločevinastih puščicah od pol kile naprej po najnižjih cenah.

Prav lepo posestvo

v Topolah — na prijetnem hribu blizu Rogaške Slatine z 30 oral zomljišča otočajočega iz gozdov, njiv, vinogradi, travnikov in pašnikov, nova hiša s tremi sobami, kuhinjo in kletjo, ter novo gospodarsko poslopje, proda radi bolehnosti in starosti posestnik

Janez Drofenik (275) 3-3

v Topolah, pošta Rogaška Slatina.

Vožne karte in tovarni listi v

AMERIKO.

Kralj. belgijski poštni parnik

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v Novi Jork in Filadelfijo. Koncesijovana od vis. c. kr. avstrijske vlade. Pojasnila daje Red Star Linie. Dunaj IV. Wirtel 20 ali pa Julij Popper, Bahnstr. 8, Innsbruck.

COMPAGNIE GÉNÉRALE

TRANSATLANTIQUE

proga francoska z brzimi poštnimi parobrodi via Inmost-Basel-Paris-Havre-New-York. — Vožna cena v III razredu iz Basela v New-York 84 gld. (štirinosemdeset goldinarjev) + prosto hrano in stanovanjem od Basela. Vsak četrtek se mora javiti v Baselu v Svici, vsako soboto pa se odpotuje v jutro preko Havre v Ameriko.

Ta črta je najbolj pripravna za Slovence, (Kranjce, Stajerce, Hrvate); na parnikih najboljša hrana in postrežba; potniki III razreda dobé 2 krat na dan vino prosto.

Rommel & Comp. Basel, (Švica). V Ameriki smo v zvezi z listom „Glas Naroda“ (Franc Sakser) 109 Greenwich-Street New-York. (198) 10-10

Garantirano nestrupeno

BARVO

za ročno in priprosto barvanje volne, avile, bombaža in platna ter obledene obleke itd., itd., prodaja in razpošilja

Josip Matič v Celju.

Ženitna ponudba.

Vdovec, začetkom 50 let, varčen, pijačnost izključena, obrtnik in hišni posestnik v zdravem kraju Spodnje Stajarske, želi se resnobno seznaniti z gospodično ali vdovo brez otok, z gori navedenimi lastnostmi v starosti od 35—40 let.

Dote se želi 1000—1200 gld., katera se lahko zasiguri

Dopisi pod naslovom: „Zaupnost“ na uredništvo „Domovine“ (273) 3—3

Pivovarna Žalec

priporoča

častiti duhovščini, plemenitašem, veljakom in slavnemu občinstvu svoje (250) 10—7 izborno

cesarsko pivo.

Dobiva se po najnižji ceni samo v steklenicah.

Naročila naj se blagovolijo pošiljati na

pivovarno v Žalcu

Savinjska dolina.

Cenejše kot povsod drugod! Najlepše delo!

IVAN KULLICH, kamnosek

(277) 5—2

Celje-Gaberje št. 6

priporoča po najnižjih cenah vse vrste nagrobnih spomenikov in plošč za pokritje grobov iz črnega švedskega, nemškega, češkega in stajarskega granita, dyorita in suenita nadalje vse vrste marmorja in pesnatoga kamnja. Prevzame cerkvene stavbe, altare in obhajilne mize (klopi). Stopnice in vsa v stavbeno stroko spadajoča kamnoseška in podobarska dela. Poprave ter nagrobni nasipi v najlepši izvršbi.

Izdelovanje cementnih stopnic!

Zaloga nagrobnih in drugih spomenikov!

sadno pijačo.

10 litrov sadnega soka, ki se brez vsake druge primese zmeša s 100 do 130 litri navadne vode, daja po naravnem vrenju 110 do 140 litrov čvrstega, čistega, okrepujočega

sadnega vina.